

To musí byť len láskou

Katarína Knechtová

had spí v nehybnom zátiší
a s ním všetko vraj súvisí
v žilách necítim žiadny chlad
kto vie, čo ma tak môže hriať
môže hriať

už viem a v hrudi spúšťam stroj
ten stroj snáď ani nie je môj
vidím do vecí priesvitných
vecí, ktoré mi krátia dych
krátia dych

hovoríš, to musí byť len láskou
vyletí zopár slov do nebies
stále ma predo mnou malý náskok
nečakám, ďalej dám sa ňou viesť
slepo viesť

horím ako odsúdená
môj tieň všade ma môže nájsť
mám chuť stále si niečo priať
keď viem už ako štípe had
štípe had

tak sa dám viesť a strácam sa
a takmer nevnímam nič, ani čas
tak dám sa, slepo viesť dám
stúpam a padám